

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat." Room.8:1

Paavali jatkaa lain tuoman synnin vaikutuksista Jumalaan uskovissa ihmisissä. Suuri ilo on juuri tämä, ettei kadotustuomiota ole enää niille, jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa, - Tämä tarkoittaa uskoa ja turvautumista Jeesukseen ja Hänen sovitustyöhönsä. Onhan elämän hengen laki Jeesuksessa vapauttanut meidät synnin ja kuoleman laisista.

Paavali muistuttaa myös siitä, ettei lihallinen olemuksemme riittänyt pelastamaan meitä, mutta Jumala teki sen lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa. Näin vanhurskaus täytetään meissä, jotka vaellamme Hengen mukaan.

"Niillä, jotka elävät turmeltuneen luontonsa mukaan, on sen luonnon mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. Turmeltuneen luonnon mieli on kuolema, mutta Hengen vaikuttama mieli on elämä ja rauha." Room.8:5-6

Seuraavaksi Paavali tuo esille karun ja kylmän todellisuuden inhimillisen luontomme ja Jumalan Hengen välisestä taistelusta. Lihallinen mieli ei voi koskaan alistua Jumalan lain alle ja jotka rakastavat lihansa mieltä, eivät voi olla otollisia Jumalalle.

*"Turmeltuneen luonnon mielihän on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu tottelemaan Jumalan lakia, eikä se voikaan. Turmeltuneen luontonsa hallitsevat eivät voi olla Jumalalle otollisia. Mutta te ette ole turmeltuneen luontonne hallitsemia, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa." Room.8:7-9[*JKR]*

Näyttäisi siltä, että olemme umpikujassa, sillä jokainen ihminen on syntinen turmeltuneen luontonsa tähden, mutta Paavali jatkaa opetus-

taan sanoen: *"Jos Kristus on teissä, ruumis on tosin kuoleman tilassa, mutta henki on elämässä Jeesuksen tuoman vanhurskauksen tähden."* Se on, että Jeesus julistaa yhä edelleen syyttömyyttä yllesi oman Verensä ja lunastushinnan kautta. Siksi Hän kykenee tekemään syntiin kuolleet ruumiimmekin eläviksi Hengensä kautta!

"Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden. Jos nyt hänen Hengensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Hengensä kautta, joka teissä asuu." Room.8:10-11

Sitten Paavali opettaa aiheesta, joka on tälle ajalle kauhistus, nimittäin lihallisen mielen hallitsemisesta. Se on, että kuolettaisimme Hengen avulla ruumiin teot sillä seuraamuksella, että saamme elää. Paavali tarkoittaa ruumiin teoilla pahuutta, haureellisuutta ja kaikkea irstautta.

"Turmeltuneen luonnon teot ovat ilmeisiä: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut sellaiset, joista ennalta sanon teille, kuten jo ennenkin olen sanonut, että semmoisia harjoittavat eivät peri Jumalan valtakuntaa." Gal.5:19-21

Mitä Raamattu antaa ymmärtää näistä pahoista asioista?

Haureus: seksuaalisen yhteyden harrastamista sellaisen kanssa, johon ei ole lupaa, puolison pettämistä toisen kanssa, jopa toisen himoittelemista.

Saastaisuus: Hengen saastutus käsitetään sekaantumisenä pahoihin henkiin, heidät tekoihinsa, ennustuksiinsa, ja peleihinsä. Ruumiin "saastuttaa" sanat, joita lausumme. Tämä käy ilmi Jeesuksen opetukselta, ettei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan se, mikä käy ulos. (Mark.7:18-20) Tämä viittaa sydämemme asenteisiin, sillä sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkkua, ylpeys, mielettömyys.

Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." (Mark.7:21-23)

Irstaust: Tämä on yleensä seurausta juoppoudesta, jolloin ihmisen luontaiset estot ovat kadonneet. Se liittyy yleensä avoimeen seksuaalisuuteen, jossa mielihalut ovat päässeet täysin valloilleen, ilman min-käänlaisia moraalisia rajoitteita.

Epäjumalanpalvelus ja noituus: Nämä ovat Herralle kauhistus, koska ne ovat pahojen ja riivajahenkien palvontaa. Epäjumalanpalveluksessa ihminen yleensä rakentaa patsaan tai esineen, jota hän pitää jumalanaan rukoillen sen edessä. Toisaalta nykyisessä maailmassamme voimme palvoa miltei rituaalinomaisesti omistamaamme materiaalia ja rikkauksia. Laittaessamme turvamme katoavan maailman aarteisiin, unohtamme Jumalamme ja kadotamme sielumme pelastuksen. Noituuden harrastaja taas on pahojen henkien vaikutusten alla, ja siksi hänen käytöksensä on salakavalaa viekoittelua noituuden puoleihin. Älä koskaan ole missään tekemisissä noituutta harrastavan kanssa!

vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat: Lihallinen mieli on aina vaatimassa oikeuksiaan ja omaa etuaan. Uskovaisen on erityisen tärkeää olla tarkkana näillä alueilla, sillä mikä olisikaan suurempi riemuvoitto pahalaiselle, kuin saada uskovat riitelemään ja kadehtimaan toisiaan. Tällainen saa aikaan vihamielisyyttä ja suoraa vihaa, joka ei johda koskaan hyvään. Evankeliumin ja Jeesuksen opin päätarkoitus on rakkautta, ei vihaa! - Jopa vihamiehiämme meidän tulisi rakastaa - että olisimme Jumalan lapsia. (Matt.5:44)

Juonet, eriseurat, lahkot, kateus: Lahkolaisuus leimaa osaltaan tätä pahaa aikaa. Ihmiskunta elää syvässä saastaisuuden tilassa perherellessään mielinmäärin syntien lätköissä. Seurakunnat taas ovat ajautuneet uneliaisuuden henkeen, eivätkä ymmärrä, mistä todellisuudessa on kyse. Ryhmittymät siellä täällä ottavat aseeseen voimakkaan itseluottamuksen omaan oikeassaolemiseen ja ymmärrykseen. Nämä eivät pidä toisia Herraan uskovia minkäänlaisessa arvossa, vaan ratsastavat muutamalla opinkappaleilla, polkien allensa hedelmällisen työn Jeesuksessa Kristuksessa. Ko-

vuodessaan ja kylmyydessään he ovat unohtaneet evankeliumin ytimen jumalisessa rakkaudessa, lempeydessä, joka tulisi tulla kaikkien ihmisten tietoon ja myös Raamatun selkeän opetuksen siitä, että toisia ihmisiä tulisi pitää parempana, kuin itseään. *(Tämä ei todellakaan tarkoita hurskastelevaa asennetta, jonka takaa kajastaa omahyväisyys ja itsერიitoisuus.)* Toisaalla saatamme nähdä menestystä, joko eri seurakunnassa tai yksilöihmisen kohdalla. Miten suhtaudumme siihen? Karehdimme, alkaen levitellä pahoja puheita, koska omassa elämässämme ei ole tällaisia siunattuja tekijöitä? – Miten suhtaudut massakoukuihin, joissa kymmenet ja kymmenet antavat elämänsä Jeesukselle? Toiset täytyvät Pyhällä Hengellä ja toiset kokevat parantumisen ihmeen? – Olen kuullut, kuinka nurjat ihmiset pitävät halpana suurkokouksia, joissa evankeliumin ilosanomaa julistetaan suurelle määrälle ihmisiä. He väittävät, ettei se ole Raamatullista, ja siksi sellaisen toiminnan pitäisi kieltää. Kuitenkin, Raamattua lukiessa, saatamme havaita, miten ensimmäisenä helluntaina pidettiin ensimmäinen "massakokous"! Yli kolmetuhatta tuli uskoon sen seurauksena ja voimme vain miettiä, paljonko kokonaisuudessaan ihmisiä oli ollut kuulemassa tai lähietäisyydellä. Sanoisin, Jos ihmisiä tulee uskoon ilosanomaa julistaessa Jeesuksesta, ihmeet ja merkit seuraavat syntyneitä uskoa, eli Jumala osoittaa siunauksensa toiminnalle, mikä pieni ihminen on arvostelemaan tai halveksimaan Jumalan suunnitelman toteuttamista?!

Juomingit, mässäykset: Erityisesti seurakunnan tilaisuuksien ei pidä ajautua juominkien ja erilaisten mässäilyjen ylläpitöihin. Sehän ei tarkoita normaalia ruokailuja, ehtoollisen nauttimista, tai muutakaan, mikä ei tule pää-asiaksi ohittaen evankeliumin ydinsanomaa. Tämä tarkoittaa kaikella muullakin yletöntä mässäilyä. Saatamme nähdä, miten jotkut seurakunnat innostuvat valtavasti jostain aiheesta, kuten avioliittojen ehdottomat säännöt, ruokailukulttuurien lait, sapatin vieroituksen suorittaminen, jne. Tällaisten asioiden ohittaessa Jeesuksen Kristuksen kirkkaan ja armollisen evankeliumin, olemme menossa pahasti harhaan. Tärkeämpää olisi johdatella ihmisiä sovitustilanteelle ja tehdä ennaltaehkäisevää

työtä etsien ja hakien voimavaroja ja työkaluja kestäviin parisuhteisiin, kuinka elettäisiin kunniallisesti ja evankeliumin arvon mukaisesti ja miten pääsisimme osallisiksi yhä syvemmin jumalisiin tarkoitukseen elämässä ja voimassa. Toisin sanoen, painopiste tulisi olla aina Jeesuksessa ja Hänen ihmeellisessä jumalisuudessaan. Siitä ammentaen, ei tarvitse mässäillä lihan mielen mukaisilla ajatuksilla - eli sellaisella, missä pääsisi toista "rökittämään" hänen epäonnestaan.

"Jos te elätte turmeltuneen luontonne mukaan, teidän on kuoltava. Mutta jos te Hengellä kuoletatte turmeltuneen luontonne teot, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat näet Jumalan lapsia." Room.8:13-14[*JKR]

Kiitos Jumalan, Hänen antamasta valtavasta mahdollisuudesta kokea Hänen lapseuttaan! Sinä Herraan Jeesukseen uskovainen ihminen, rukoile pyytäen johdatusta, rukoile, että Hän kulkisi kanssasi ja osoittaisi ihmeellisellä tavalla, että olet Hänen lapsensa! Tiedän, että tämän Hän tahtoo kuulla sinulta ja Hän kyllä tulee osoittamaan lempeällä ja rakastavalla tavallaan, että olet Hänen omansa! Meillä on oikeus kääntyä taivaallisen Isämme puoleen, ja antaa Hänen vaikutustensa ulottua elämäämme. Hän on itse antanut tämän oikeuden!

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, Hän antoi oikeuden ja voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen nimeensä." Joh.1:12

Sitten Paavali opettaa, ettei meidän tarvitse olla pelon alla, sillä meillähän on *lapseuden henki*, jossa saamme luvan edestä lähestyä Isää, olipa meidän asiamme tai tilanteemme mikä tahansa. Lisäksi Paavali kertoo rohkaisten, että Jumalan Henki itse todistaa sydämessämme Jumalalle kuulumista! Se, jos mikä, on tässä maailman ajassa suurenmoista kokea! – Sitten hän muistuttaa, että mitä ovatkaan tämän nykyisen ajan kärsimykset, jotka eivät ole verrattavissa siihen kirkkauteen, mikä on ilmestynyt meihin.

"Jos siis olemme Jumalan lapsia, me olemme myös Hänen perillisiä Kristuksen kanssa; jos me kerran kärsimme yhdessä Hänen kanssaan, me myös kirkastumme Hänen kanssaan." Room.8:17[*JKR]

Seuraavaksi Paavali kirjoittaa Hengen esikoislahjasta. Se on taipumus, jossa Jeesukseen uskova voi rukoilla huokailien toivon täyttymistä sielun pelastuksen ja lopulta perille pääsyn puolesta. Tässä Henki auttaa meitä heikkoudessamme. *Emmehän tiedä, mitä meidän on rukoiltava niin kuin tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta.*

Raamatun yksi ihmeellisistä lupauksista löytyy jakeesta 28. Siinä kerrotaan, kuinka *Jumala vaikuttaa kaiken niiden parhaaksi, jotka Häntä rakastavat, niiden, jotka ovat kutsuttuja Hänen suunnitelmansa mukaan ja kuinka Hän on kutsumansa myös vanhurskauttanut ja kirkastanut. – Kun Hän ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet ristiinnaulittavaksi kaikkien meidän puolestamme, kuinka Hän ei meille lahjoittaisi kaikkea muutakin Hänen kanssaan? Eikö olekin lohdullisia sanoja! Loppujen lopuksi, Jumalan kädessä, Hänen suojeluksessaan ja armonsa turvin; "Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?"*

Paavali jatkaa lohdullisia sanojaan, kuinka meillä on puolustaja Isän tykönä. Vaikka ihminen tai sielujemme vihollinen syyttäisikin meitä, voimme tietää, että se syytös on jo aikoja sitten käynyt tehottomaksi. Siispä Paavali toteaa:

"Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Vanhurskauttaja on Jumala. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa herätettykin. Hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän puolestamme." Room.8:33-35

Ja lopuksi Paavali toteaa pelastusvarmuudesta ja Jumalan lapseuden pysyvyydestä, ettei mikään voisi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta!

"Minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.8:38-39[*JKR]

